

Beløb aarlig skal kunne lignedes. At det overdrages til Menighedsraadet at tage Bestemmelse paa Menighedens Vegne i de her ommeldte Anliggender, vil formentlig findes baade bekvemt og naturligt. At Ligningerne derimod fremdeles skulle foretages ved *Kommunens Foranstaltning*, er en Selvfølge, ligesom det ogsaa vil være nødvendigt at fastholde Reglen i § 2 om Kommunens Garanti for Erlæggelsen af Renter og Afdrag af Laanet. Imidlertid er der Grund til at gøre opmærksom paa, at denne Garanti fra Kommunens Side i Virkeligheden ikke betyder Overtagelsen af nogen pekuniær Forpligtelse fra Kommunens Side paa Menighedens Vegne, men udelukkende af Forpligtelsen til at foretage Ligningen af de til Forrentningen og Afdragningen fornødne Beløb paa *Menigheden*. Der vil altsaa højst kunne blive Tale om, at Kommunen som saadan i kortere Tid kan komme til at staa i Forskud for en Menighedens paahvilende Udgift; for Dækningen vil den altid være sikret igennem sin Ret til at foretage Ligningen paa Menighedens Medlemmer. Det synes at være rigtigt og mest praktisk at fastholde denne Pligt — og Ret — for Kommunen til at foretage denne Menigheds-ligning fremfor at tillægge Menighedsraadet en særlig Ligningsmyndighed; dette vilde jo i Virkeligheden kræve det dobbelte Apparat sat i Bevægelse og utvivlsomt forøge Omkostningerne, uden at der for dem, hvem Ligningen rammer, vilde opnaas det allermindeste.

b. Dette indeholder en Forandring i Lov 9de Maj 1855, hvor det bestemmes, at Konfirmationen bliver for Fremtiden at afholde to Gange om Aaret ogsaa i det Pastorat, hvor den hidtil kun har fundet Sted første Søndag efter Paaske, naar det overvejende Antal af de der til Folkekirken hørende Familiefædre finde det tjenligt.

c. Indførelsen af nye Salmebøger er fra gammel Tid bleven erkendt for at være et Menighedsanliggende, kun at det altid er blevet fordrøet, at en Salmebog for at kunne indføres i Menigheden først skal være autoriseret hertil. Ved kgl. Resol. af 13de April 1798 blev saaledes den evangelisk-kristelige Psalmebog, ved kgl. Resol. af 20de Februar 1845 et Tillæg til samme og ved kgl. Resol. af 22de Februar 1855 Roskilde Konvents Salmebog autoriserede til uden videre Tilladelse at indføres i de Menigheder, hvis Medlemmers stemmeberettigede Flertal maatte have stemt derfor, naar de vare enige med deres Præster herom. Ligeledes blev ved Mini-

steriets Cirkulære af 29de Oktober 1873, jfr. kgl. Resol. af 28de Januar 1885, og ved kgl. Resol. af 17de November 1890 Indførelsen af Tillægene til sidstnævnte Salmebog gjort afhængig af Afstemninger indenfor Menighederne. Endelig er ved Ministeriets Cirkulære af 1ste Marts 1899 Indførelsen af den ved kgl. Resol. af 24de Februar s. A. autoriserede „Psalmebog for Kirke og Hjem“ gjort afhængig af, at der ikke fra Menighedens Side fremsættes Indsigelser imod dens Indførelse, der findes at maatte tages til Følge.

d. Ved Bekendtgørelse af 9de Februar 1895 er Indførelsen af den ved kgl. Resolution af 10de Januar s. A. autoriserede Forandring af Ritualerne for Daab og Nadvere gjort afhængig af, at Præst og Menighed ikke foretrække disse liturgiske Formularer i deres gamle Skikkelse.

e. Ved Bekendtgørelse 3die Oktober 1856 tillodes det ved Religionsundervisningen i Skolerne at bruge „Luthers Katekismus med en kort Forklaring ved C. F. Balslew“ i Stedet for den hidtil autoriserede „Lærebog i den evangelisk kristelige Religion“, naar Præst og Skolelærer derom ere enige, og der ikke fra Flertallet af Skoledistriktets Familiefædre, der have Børn gaaende i Distriktets Skole, derimod sker Indsigelse. Hvad angaar Afgørelsen af, hvilken Bibelhistorie der maa benyttes i Almueskolerne, er det ved Ministeriets Cirkulære af 23de Marts 1844 paalagt Landemoderne at forhandle om og forfatte Fortegnelse blandt andet over de Bibelhistorier, der bør bruges i Borger- og Almueskolerne og under Konfirmationsforberedelsen og hver Gang at gøre Indberetning til Kancelliet (nu Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). Da Forandring af Bibelhistorier derhos kan have visse særegne Betænkkeligheder, saavel med Hensyn til Børnene som til Lærerne, af hvilke nogle muligvis ikke med Lethed kunne gaa over fra Undervisningen efter en Bibelhistorie til Brugen af en anden, er det anset rettest, at tillige Skoledirektionernes Samtykke og nærmere Bestemmelse desangaaende i ethvert enkelt Tilfælde indhentes. Det Hensyn til de stedlige Forhold, som ved denne Bestemmelse har gjort sig gældende, synes efter Indførelsen af Menighedsraad bedst at kunne tages ved, at Afgørelsen af, hvorvidt en anden Bibelhistorie end den hidtil brugte maa indføres i Skolen, overlades til Menighedsraadet, dog at Valget selvfølgelig kun bør træffes for Bibelhistoriens, ligesom for Lærebogens Vedkommende blandt de autoriserede Bøger